(खन्यसम्बं पनसपान्दे द्रष्ट्यम् ॥)

कारटार्त्तगला, स्त्री, (कारटा कारटयुक्ता खार्त्तगला। चार्त्तः चीताः गलदेशो यखाः।) नीनिकारित। इति राजनिर्घेग्टः । (नीलिक्षीग्टीशब्देऽस्य ग्या-दयो ज्ञेयाः॥)

कर्यालुः, पं, (कर्याय कर्यकाय खनति पर्याप्रोति। का + का + उन्।) वंगः। रहती। वार्त्ताती। वर्व्यः। इति राजनिवंदः॥

नग्टाइयं, सी, (यग्टं नग्डकमाइयते स्पर्दते। कराट + का + के + कः।) पद्मकन्दः। इति रा-जनिर्घगटः ॥

कराटी, [न] पुं, (करटः करटकः करवस्य । खरल घे इनिः।) कलायः। ध्वशामार्गः। खदिरः। गौ-चुरः। इति राजनिर्धेग्दः॥

काछः, ग्रं, (कठि + धाच् + इदिलात् नुम्।) मदन-वक्तः। इति मेदिनी ॥ होमनुखादिवरक्रिन-परिमितखानम् । यथा,-

"खातादाह्येऽइन्सः कराउः सर्वेदुराहेष्ययं विधिः"॥ इति तिथादितत्त्वम् ॥ (क्यम्ब्दं "क्योस्रः"। इति उः। उसं १।१०५।) ग्रीवाप्रशैभागः॥ तत्पर्थायः। गलः २। इत्यमरः। २। ६। ८०॥ (यथा, शाकुन्तले। १म खड़े।

"विकचसरसिजायाः स्तोकिनिर्मृतकार्छं निजमिवकमिलन्याः कर्कां इन्तजालम्"।) अत्र विश्वज्ञनामघोड्भ रलपद्ममिल । यथा,-"तदूर्द्धन्तु विश्वद्धाखं दलघोड्शपद्भनम्। खरैः घोड्शभियुंतां धुमवर्णीमं हाप्रभम्॥ विश्रद्धपद्ममाख्यातमाकाशाख्यं महाद्भृतम्" ॥ इति गौतमतन्त्रम् ॥ निकटः। ध्वनिः। इति मेदिगी ॥

कराठजूशिका, खी, (कराठ इव कराठध्वनिरिव जूश-यतीति। वग्छ + कूग्ण् + खुन्। टापि खत इलं च वीणायाः करछतुच्यसारुधानिरितिप्रसिद्धेः।) वीणा। इति हेमचन्द्रः॥

कारहतलासिका, स्त्री, (कारहतले स्वायानां वारहदेशे चास्ते इति। काछ + चास + रवुल् + टापि चत इलं च।) ख्रश्चयीवावेद्यक्र चनेगादि। इति श्ब्दमाना॥

करछनीड़कः, एं, (कराठे निकटस्से नीड़े प्राचन दृष्टा कायति शब्दायते । कार्छ + की + काः। यदा कराछे प्रासादक्चादीनां प्रिशेमागे नीड़ं यसा + कप्।) चिस्तपची। इति चिकाग्डप्रेयः। चिन् इति भाषा॥

कार्डनीलकः, पं, (कार्ड धारकस्य कार्डादिकमूद्धे-स्यानं नीलयति खिश्चिष्ठाकाञ्चलेन नीलवर्णं करी-तीति। कार्छ + नील् + सिच् + स्वृत्। अधवा बार्छ प्रिखायमारी नी बवर्गी। उस वप्।) उस्का । इति शब्दमाचा । मसाल इति भाषा॥

कराठपाशकः, पं, (कराठे पाश इव कायति प्रकाशते। क्राउपाग्र +के +कः।) इस्तिगनवेष्ठकर्जः। इति अब्दमाना॥

गिल्मिभिमन्दविज्ञिभः ॥ इति राजनिर्घेग्टः ॥ । बार्छभूषा, स्त्री, (भूखते, नया इति भूषा । वार्छस्य भुषा ।) ग्रीवालङ्कारः । तत्पर्यायः । ग्रेवेयकम् २ । इत्यमरः।२।६।१०४॥ यैवयम् ३ यैवम् ४। इति प्रव्दरलावनी ॥ रचनः प्र निष्कम् ६। इति जटाधरः॥

> कराठमिकः, पं, (कराठे कराठस्थाने धारगीयो मिकः। कराउस्य मिर्वा।) गलदेश्रधारगीयमिणः। तत-पर्यायः। काकलम् २। इति चिकाराङ्ग्रेषः॥

> कराठाः, त्रि, (कराठे + भवः । श्रारीरावयवातात् यत् । ∉।१।२१३।) कराठोद्भवश्रव्दादिः। इति खा-कर्यम् ॥ ''अकु इविसर्क्नीयानां क्यहः"। पां। १।१।६ वात्तिका ॥)

> कर्काधिः, एं, (कराठे कराठाभ्यन्तरे खिंधः पाचन-रूपामिर्यस्य।) पत्ती। इति निकारहभ्रोयः॥

> कराठालः, पं, (कठि + बालच।) श्राः। युद्रम्। नौका। खनिचम्। इति विश्वः॥ क्रमेलकः। गोगीप्रभेदः। इति मेदिनी॥

> कराठाला, स्त्री, (कटि + खालच् + टाप।) जालगी-ग्रीका। इति त्रिकाखश्रेषी मेदिनी च ॥

> कारिहका, स्त्री, (कारहो श्रूष्णतयास्यस्याः। कारह + उन् टाप्च। यदा कराउयति कराउं भूषयति या। कठि + शिच् + ग्वुल् + टाप् खत इलच ।) कारहाभरवाम् । इति हेमचन्द्रः ॥ एकनरी करही इति भाषा॥

> नग्छी, स्त्री, (नग्छ + अस्पार्थे डीप्।) स्त्रय नग्छ-वेष्ट्रगर्ज्जचम्मादि । इति प्रब्दमाला ॥ गलः। इत्यमरटीकायां भरतः॥

> कर्महोरवः, पुं, (कर्महां स्वो यस्य।) सिंहः। इति चिकागरकोषः ॥ पारावतः । इति राजनिर्धग्रः ॥ मत्त्रक्ती। इति सारखतः॥

> काछीरवी, स्ती, (काछीरव + गौरादित्वात् जाती वा डीव्।) वासकत्रकः। इति राजनिर्धग्रः॥ कारहेकाकः, पं, (कारहे + कालः चीरीदमत्रानोद्भव-विषयाननिदर्भनरूपनीलवर्गी यस्य । सप्तम्या ख-लुका।) महादेवः। इति चिकाराङ्ग्रीयः॥ (कराठे जीवानां कराउदेग्रे कालः कालखरूपेश वर्तते। यदा कार्हदेशपर्यन्तं खान्नम्य तमःप्रधाना माया चास्यस्य । परमात्मनः मायाश्चिलितचिपादलात् ब्रतथालम्। एष सर्वेज्ञः सर्व्वान्तर्यामीश्वरः। एत-सात् पादचयादन्यत् तुरीयं विष्कालं विषपा-धिकं शिवपादमस्ति॥

यथा, मागडक्योपनिषदि ।

'सर्वे होतद्ब्रह्मायमात्मा ब्रह्म सोऽयमात्मा चतुष्पात्"॥२॥

"जागरितस्थानी विदःयज्ञः सप्ताष्ट्र एकोनविं-प्रतिमुखः खूलमुक् वैश्वानरः प्रथमः पादः" ॥३॥ "खप्रखानोऽनाःप्रचः सप्ताद्ग एकोनविंश्ति-सुखः प्रविवित्तभुक् तैजसो दितीयः पादः" ॥ ॥ 'धिच सुप्तो न कच्चन कामं कामयते न कच्चन खप्नं प्राथित तस्वप्रम्। सुष्प्रस्थान एकीभूतः प्रज्ञानघन स्वानन्दमयो ह्यानन्दभूक् चेतोमुखः प्राचलतीयः पादः"॥ ॥

"्व सर्वेश्वरः एव सर्वेद्य एवी उत्तर्याचीव-योनिः सर्वस्य प्रभावाष्ययो हि भूतानाम्" ॥ ६ ॥ "नान्तः प्रद्धं व विश्विः प्रद्धं नोभयतः प्रद्धं न प्रजानधनं न प्रजं नापाजमदृष्टमखदद्दार्थम-याद्यमनद्यमचिन्यमयपदेश्यमेनात्मप्रवयसार् प्रपञ्चीपण्रमं भान्तं शिवमदैतं चतुर्थमन्यन्ते स बातमा स विज्ञेयः" ॥ ७ ॥)

कारहनं, स्ती, (कड़ि + भावे स्यूट।) उदूखलादिना तराहुला देनि मेलीकर गां। इति इसचन्द्रः। काँड्रान इति भाषा ॥

बाखनी, स्त्री, (बाख्यते तुषादिरपनीयतेऽनया। कड़ि + करणे ल्युट्। डीप्च।) उद्खनम्। इति चि-कागृहचीषः॥ (यथा, मनुः। ३। ६८। "पञ्चस्ना ग्रहस्थस्य चुद्धीपेषस्थपस्यम्। कारहनीचोदकुम्भच बध्यते याक्तवाइयन्"॥)

कारहरा, खी, (कड़ि + खरन् टापच्।) महाखायः। महानाड़ी। इति हेमचन्द्रः॥ ("महत्यः खायवः प्रोत्ताः नगढरात्तात् घोदशः। प्रसारगानु खनयोद्धं तासां प्रयोजनम् ॥ चतसो इस्तयोस्तासां तावत्यः पादयोः स्टताः । ग्रीवायामपि तावत्वस्तावत्यः एछसङ्गताः"॥ "तत्र पादच्तागतानां काखरायां नखाः परोद्याः ग्रीवानिबन्धनानामधीभागगतानां प्रशेचा 'मेछः एक निवन्धनां प्रशेष्टी नितन्बमू द्वी रव चो ऽच-क्तनपिखाः" ॥ इति भावप्रकाशः॥ "तलं प्रत्यद्भलीगां याः कारहरा बाज्य एकतः। बाक्नोः कर्म्मदायकरी विश्वचीति हि सोचिते"॥ इति च सुश्रतः॥)

काड़ः, स्त्री, (काडते भरीरं माद्यति असात् उषाशोशितत्वात्। यदा नगड्यति नगड्यतं करोति श्ररीरम्।कड़ि + मदे। "स्गवादयस्"। उगां १। ३८। इति कुः।) कगडः। इति राय-मुकुटः॥ (पुं ऋषिविष्रोषः। (यथा, विषापरामे १।१५।११। "कार्डनीम मुनिः पूर्वमासीद् वेदविदां वरः।

सुरक्ये गोमतीतीरे स तेपे परमं तपः"॥ त्दिवरणं तजेव १मांग्रे १५ अध्याये द्रख्यम्।) काछरः, पं, (काछं राति ददातीति। "खातोनुपसर्गे

कः"। ३। २। ३। एषोदरादिलात् इसः।) कारवेद्धकता। कुन्दरहण्म्। इति राजनिर्धग्टः॥ कख्रा,स्त्री,कखु राति। कखू + रा + कः। इस्स । ततसाप्।) कपिकच्छः। खत्यस्वपर्धी। इति राज निधंगटः ॥ (मूकशिम्बीशब्दे विशेषोऽस्य वक्तवाः ॥

काष्ट्रः, स्त्री (काष्ट्रय + सम्पदादित्वात् क्षिप् अलोप-यनोपौ।) रोगविश्रेषः। चुल्ननि खोस् इत्यादि भाषा। (यथा, भागवते।२।७।१३।

"षष्ठेन कच्छपवप्रविद्धार गोत्रं निदान्त्योऽदिपरिवर्त्त कथाय कःगृहु"॥) तत्पर्धायः। खर्जाः २ क्राड्या ३। इत्यमरः ।२। ६। ५३॥ कगड्ति ४। इति तट्टीका॥ कगट्य गम् थू। इति राजनिर्धगडः॥ तिचिकित्सा धया,—